

toetsing van de eerbiediging van de voorwaarde inzake het dienstbelang zich dient te beperken tot de vraag, of het TABG (tot aanstelling bevoegd gezag) zijn discretionaire bevoegdheid niet kennelijk verkeerd heeft gebruikt. Bovendien heeft het Gerecht het dienstbelang onjuist beoordeeld en het belang van de ambtenaar over het hoofd gezien. Ook heeft het Gerecht het evenredigheidsbeginsel onjuist toegepast door te oordelen dat het bestreden besluit in overeenstemming is met dit beginsel, terwijl dit besluit geen geschikte maatregel is en evenmin de minste belastende. Tevens heeft het Gerecht de gelijkwaardigheid en de vergelijkbaarheid van de nieuwe functie en het oude ambt onjuist beoordeeld. Volgens zijn redenering wordt het beginsel van gelijkwaardigheid van ambten immers geëerbiedigd bij elke nieuwe tewerkstelling waarbij de betrokkene zijn actuele rang behoudt. Ten slotte heeft het Gerecht niet aangegeven welke elementen in aanmerking werden genomen voor de beoordeling van de door rekwirant geleden morele schade.

Het Gerecht heeft tevens blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen. Om te beginnen heeft het Gerecht geoordeeld dat het besluit van nieuwe tewerkstelling als eenvoudige maatregel van interne organisatie niet onderworpen was aan de motiveringsplicht, die wordt erkend als algemeen rechtsbeginsel. Verder heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door geen schending van het recht op een eerlijk proces ten nadele van rekwirant vast te stellen. Het Gerecht heeft ook blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot de toepassing van het recht van vrije meningsuiting, door zich niet duidelijk uit te spreken over de omvang van het recht van vrije meningsuiting dat rekwirant in casu had. Ten slotte heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot de toepassing van de rechten van de verdediging en in het bijzonder van het recht om te worden gehoord vóór de vaststelling van het besluit van nieuwe tewerkstelling.

Verzoek van de Commissione Tributaria Provinciale di Napoli van 15 juli 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Casa di Cura Privata Salus SpA en Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4

(Zaak C-18/05)

(2005/C 93/09)

(Procestaal: Italiaans)

De Commissione Tributaria Provinciale di Napoli heeft bij beschikking van 15 juli 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 januari 2005, in het geding tussen Casa di Cura Privata Salus SpA en Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Betreft de vrijstelling als bedoeld in artikel 13, B, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) ⁽¹⁾ van de Raad van 17 mei 1977, de als voorbelasting betaalde belasting over de toegevoegde waarde over de aanschaf van goederen die zijn gebezigd voor vrijgestelde handelingen, dan wel het geval waarin degene die de goederen voor het verrichten van dergelijke handelingen heeft aangeschaft, ze nadien aan een ander wil verkopen?
- 2) Bevat deze bepaling al dan niet onvoorwaardelijke en voldoende nauwkeurige voorschriften zodat zij rechtstreekse werking heeft in de nationale rechtsorde?
- 3) Wat is in verband met de rechtstreekse werking van de richtlijn het belang van genoemd artikel 13, lid 1, op grond waarvan de lidstaten bij de omzetting van het voorschrift (B, sub c) de voorwaarden moeten vaststellen „om alle fraude, ontwijking en misbruik te voorkomen”?

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

Beroep, op 20 januari 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Denemarken

(Zaak C-19/05)

(2005/C 93/10)

(Procestaal: Deens)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 januari 2005 (fax 14.01.) beroep ingesteld tegen Koninkrijk Denemarken door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door B. Rasmussen en G. Wilms als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk Denemarken, door na te laten een bedrag van 18 687 475 DKK, vermeerderd met verdragingsrente vanaf 27 juli 2000, ter beschikking van de Commissie te stellen, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens het gemeenschapsrecht, inzonderheid artikel 10 EG alsmede de artikelen 2 en 8 van besluit 94/728/EG, Euratom ⁽¹⁾ van de Raad van 31 oktober 1994 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen;
- het Koninkrijk Denemarken in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het litigieuze bedrag heeft betrekking op een douanerecht dat de Deense douane tussen 1994 en 1997 niet heeft geïnd van een onderneming waaraan de douaneautoriteiten ten onrechte toestemming hadden verleend, goederen tegen het nultarief in te voeren. Die toestemming was verleend omdat ervan uit werd gegaan dat de goederen bestemd waren voor de uitrusting van schepen, boten of andere vaartuigen in de zin van bijlage 1, hoofdstuk II, van verordening (EEG) nr. 2658/87⁽¹⁾ van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief. In werkelijkheid waren de goederen evenwel bestemd voor de bouw van containers, waarvoor, zoals ook de Deense autoriteiten toegeven, voormelde bepaling niet geldt.

De Deense autoriteiten hebben ten onrechte nagelaten, het betrokken bedrag ter beschikking van de Commissie te stellen. De argumenten van de Commissie stemmen overeen met die welke zij heeft aangevoerd in haar beroep tegen Denemarken in zaak C-392/03⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 293 van 12.11.1994, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 256 van 07.09.1987, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 31 van 08.02.2003, blz. 4.

Verzoek van het Tribunale Civile e Penale di Forlì van 14 december 2004 om een prejudiciële beslissing in de aldaar aanhangige strafzaak tegen Karl Josef Wilhelm Schwibbert

(Zaak C-20/05)

(2005/C 93/11)

(Procestaal: Italiaans)

Het Tribunale Civile e Penale di Forlì heeft bij beschikking van 14 december 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 21 januari, in de aldaar aanhangige strafzaak tegen Karl Josef Wilhelm Schwibbert, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

— Is het aanbrengen van het teken SIAE verenigbaar met richtlijn 92/100/EEG⁽¹⁾ van de Raad betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom, alsmede met artikel 3 van het Verdrag en de artikelen 23 tot en met 27 van het EG-Verdrag;

— Is het eveneens verenigbaar met de richtlijnen 83/189/EEG⁽²⁾ en 88/182/EEG⁽³⁾ van de Raad?

⁽¹⁾ PB L 346 van 27.11.1992, blz. 61.

⁽²⁾ PB L 109 van 26.4.1983, blz. 8.

⁽³⁾ PB L 81 van 26.3.1988, blz. 75.

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven, van 18 januari 2005, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout en de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit

(Zaak C-28/05)

(2005/C 93/12)

(Procestaal: Nederlands)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft, bij arrest van 18 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 januari 2005, in het geding tussen 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout en de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Heeft de ingevolge artikel 11, eerste lid, eerste gedachte-streepje, gelezen in samenhang met: artikel 13, eerste lid, tweede gedachtestreepje, van richtlijn 85/511/EEG⁽¹⁾ op de lidstaten rustende verplichting erop toe te zien dat de laboratoriumonderzoeken om de aanwezigheid van mkz op te sporen worden verricht door een in bijlage B bij richtlijn 85/511/EEG genoemd laboratorium, rechtstreekse werking?
- 2 a. Moet artikel 11, eerste lid, van richtlijn 85/511/EEG aldus worden uitgelegd, dat aan de omstandigheid dat de aanwezigheid van mkz wordt vastgesteld door een laboratorium dat niet is genoemd in bijlage B bij richtlijn 85/511/EEG, rechtsgevolgen moeten worden verbonden?
- b. Indien vraag 2a bevestigend wordt beantwoord:

Strekt artikel 11, eerste lid, van richtlijn 85/511/EEG tot bescherming van de belangen van justitiabelen, zoals appellanten in het hoofdgeding? Zo neen, kunnen justitiabelen, zoals appellanten in het hoofdgeding, een beroep doen op eventuele schending van de verplichtingen die voor de autoriteiten van de lidstaten uit deze bepaling voortvloeien?